

BORSSZEM JANKÓ

A BOSPORUS MELLŐL.



B-k. Az egészben az boszant legjobban, hogy nekem köll a létrát tartanom ennél a szöktetésnél.
(III. Napoleon Cavourhoz : No végre egy, aki Bismarckot is lefizate !)

Veres könyv.

— Gorcsakoff jegyzéke Bolgárország hatáiról. —

BOLGÁRORSZÁG határai nincsenek földrajzilag megálapítva, Bolgárország tehát határtalan. Mindamellett kísértünk meg Ignatieff javaslatai szerint a méltányosság elveit követve, azokat meghatározni. Bulgáriában az eddigi örökös villongást és *partoskodást* kell mindenekelőtt megszüntetni, ami legcélszerűbben úgy történhetik, ha két partot kap. Ez a két part, vagyis parti kikötő: Várna és Dráma. Várt leány Várnát nyer, mond a példabeszéd s a bolgár csakugyan sokáig — századokig várakozik. Drámához még több a jogczime. Ha Budapesten adathatik »Dráma a tenger fenekén«, mért ne adathassék Bulgáriának »Dráma a tenger partján«? Egyáltalán felvirágozhatik-e a dramaturkia után a bolgár dramaturgia? Mégis e kikötővel kell Bulgária száját bekötnünk s akkor se lesz kötelezve Európának. Kikötöm hát neki e kikötőt.

GORCSAKOFF.

* * *

Lord Derby jegyzéke.

Azon sajnós háboru, mely a Keletet fölülja, szükségessé tenné Austria-Magyarország és Anglia együttes cooperatióját, mire nézve a következő javaslattal szolgálók:

«Osztrák-magyar-angol» véd- és dacz-szövetség.

1. Anglia késznek nyilatkozik megvédeni a maga érdekeit, Ausztria-Magyarország viszont daczoljon az oroszszal ő helyette is.
2. Ausztria-Magyarország megindítja a háborut, Anglia hálából rokonszenvével fogja támogatni.
3. Miután Ausztria-Magyarország megverte Oroszországot, Anglia hajlandó támogatni a monarchiát, vagy amennyiben ez már fölöslegessé vált volna, köveleléseit elismerni.

Azt hiszem, Excellenciád az e szövetség által ajánlott elnöyöket méltányolván, sietni fog a két hatalmas birodalom közti frigyét mielőbb megpecsételni.

DERBY.

* * *

A bukaresti consul jelentése gróf Andrásyhoz.

Excellentiás Uram!

Kogolnicseanu meglátogatott és kifejezést adott aggodalmainak Beszarábia átengedése tárgyában. Ha az orosz lábát megveti Moldva határainál, melyekhez Jassi oly közel esik, féltő, hogy csakhamar jassimilálni fogja a moldvai olákokat. Kétségbe van esve. Egészen kijózanodott a dakoromantikából. Fájdalmában így kiálta fel: »ami egész politikánk zagyalék! Oláh potrida!«

* * *

Zichy gróf jelentése gróf Andrásyhoz.

A török csódtömeg tárgyalására, mely jelenleg San-Stefanóban tartatik meg, minden oldalról jelentkezőnek a hitelezők. Így péld. a görögök a Kréta mellett fekvő kis Karpatho nevű szigetre is tartanak igényt. Ebben azonban mi nem tehetünk concessiót. Karpatho csak Magyarországé lehet, mely hiteles költői nyilatkozat szerint »Karpathoktól Adriáig« terjed s ha a görögök kívánják, vegyék meg tőlünk. Hát még a szomszédos Kass szigete? Ezt is elvinnék, ami világos sérelem volna b. Kaas ellen. Ha valakié, csak az övé lehet. Az ő jogczime is van oly erős, mint a többi forgalomban levő jogczim. Ismerve b. Kaas érzelmeit, biztosítottam Szafvet basát, hogy ha mindenüket el is koboznák, ez a sziget megmarad nekik, mert Kaas, ha el is fogadja, kétségkívül visszaadja a zultánnak. Szafvetot nagyon megnyugtatta e biztosítás.

ZICHY.

* * *

Zichy gróf sürgönye.

Tudósítom Excellentiád, hogy Áthosz megmarad Törökországnak. Noha az ottani kolostor főnöke két hét óta folyton azt szavaltatja:

Athos read törökök hazája!

mégis meghagyták a portának.

ZICHY.

* * *

Gorcsakoff jegyzéke gróf Andrásyhoz.

Van szerencsém néhány pontot a békeföltételekből Excellentiáddal tudatni, melyek kellő világításba helyezhetik méltányos eljárásunkat.

1. A zultán szabad lábon hagyatik, de hogy mankón járhasson, lába amputáltatni fog.

2. Nehogy fejét a nagy zavarban elveszítse, testi integritásának sérelme nélkül, feje levéttetik és biztos őrizet alá helyeztetik.

3. Miután Törökország a lefolyt háboruban sokat költsékezett s remélhetőleg hosszabb ideig gazdálkodnia kellend, a civillista pedig fölötté sokat szokott fölemészteni, ő felségének masa — a testi szervezet lehető kimélese mellett — fölmetszetrén, az intestinumok spiritusba fognak elhelyeztetni.

4. Enni nem fogván, karokra sem lévén szüksége, azok levéttettek. Ő felsége különben igen jól érzi magát.

GORCSAKOFF.

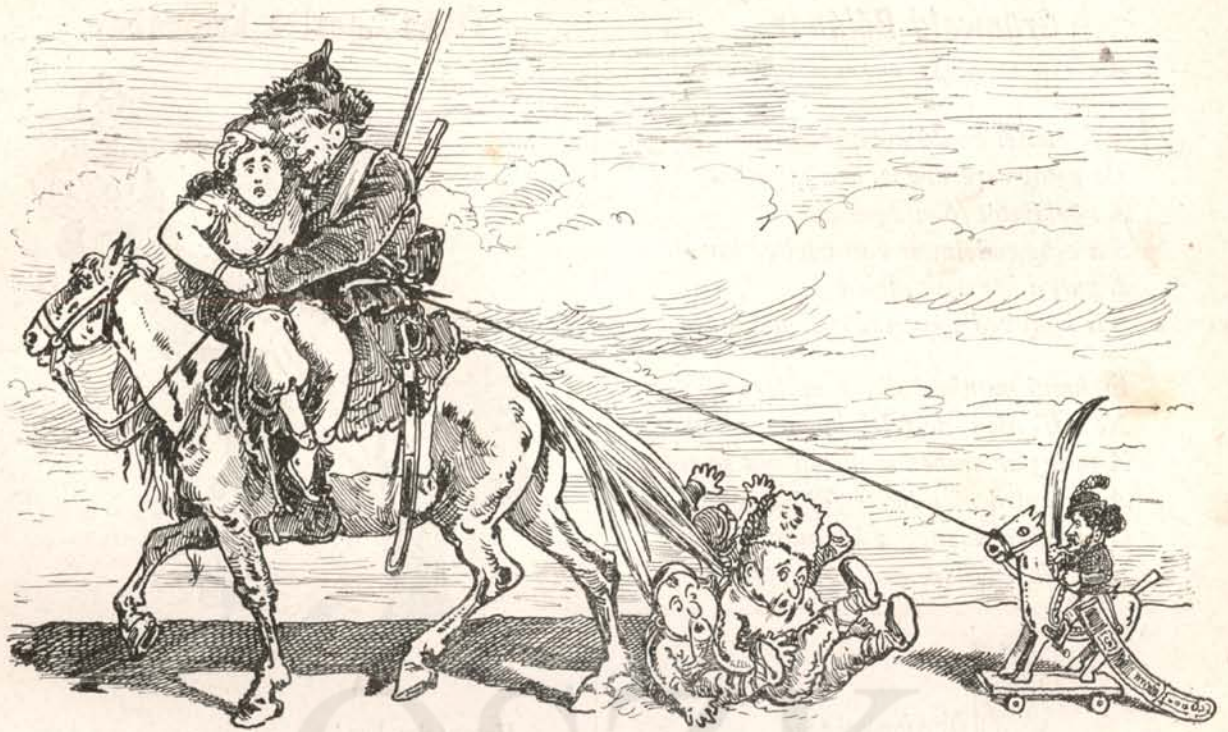
BOSZNIÁBÓL.

Átköltözés miatt teljes
Vég-bég-eladás.

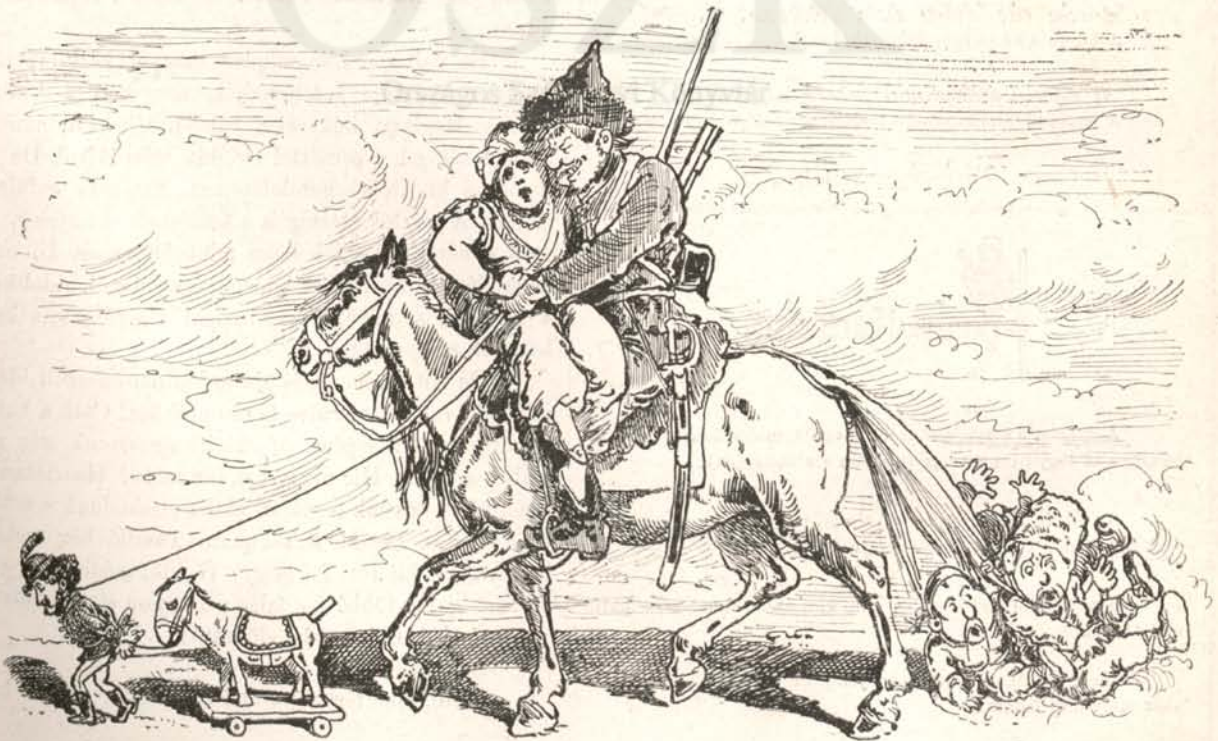
A delegációból.

Ma veres könyv — holnap véres könyv.

KESERVES VÁLASZTÁS.



Igy rossz.



Igy még rosszabb.

Grünwald Bélához.

— A »Felvidék« megjelenése alkalmából. —

AHAZA testét bontó kóranyagra,
De gyógyszerére is, reá mutatva,
A rövidlátót fölvilágosítod
S a csüggedelmest bátor tetterre hívod.
E pulya korszak idején
Kis könyved egy nagy esemény.

És honfi munkád sikere mi lesz?
Ne adj' isten, de félek hogy csak ez:
A magyar ember nem tud mit se rólad,
A hirlapiró megdicsér futólag,
Gyanakva néznek a kormánykörök,
S az ellenség szemed közé röhög.



ÜFORDÍTÁSOK.

Ἄιακός τὰς Ἄιδου κλεῖς φυλάττει.
A hajdu ajka és füle kulcsokkal teli.

Αἱ ἀρεταὶ μαθήσειαί μελετῆ ἀΐξονται.
A számtudósok az aratók mellett vannak és segítnek nekik.

Toré-dé = Tóth Ede.



KATHEDRAL BÖLCSESSÉGEK.

A kolbász a dísznőnek az állapota, midőn a saját husa ün-
beleiben ad légyottot a maga tulajdon szalonnájának.

Az úzás az egyetlen művészet, mit alaposan megtanulni
csak úgy lehet, ha azt fölületesen gyakoroljuk.

Azt hiszem, kevés ember van, ki a halottakkal beszélgetni
ne irtóznék.

Ha a vizet meg lehetne gyujtani, az épen úgy elégne, mint
akár mely más fadarab.

Titán Laczi a koronában.



Hanyatolsz, hon!

Az élőkre követ hajgálsz, a holtra követ raksz.
Pedig már Horvatus Flaxus mondja: De mortuis nil
admirari!

Ez volt s ez lesz minden magyar költő jutalma!
Hogy e jóslatom beteljesedjék, nem kell a Pythiára
ülnöm. Meglátja lelkével a költő-prófeta azt, ami más
szemre nézve hét pecséttel elfödött saisi fátyol. De nem
mondok ki utolsó gondolatomat. Ezt csak enfülembe
sugom. A mértékletesség is a költészethez tartozik, nem
csak a mérték. Leszek böles mint Diogenes, ki, midőn
nagy Sándor nem akart kimenni hordójából, eldobá még
a serleget is, mivel fényes nappal lámpással is keres-
hette az embereket.

De mit ér, ha föl is azzom lantom lefeszült idegeit,
mikor ki vagyok merülve körömpróbáig! Csak a hajdani
talentum volt készpénz. Ma hiába virasztunk, míg pity-
mallik a kakas. Hic niger est, hic salta! Hasztalan fre-
csentjük el szívünk tentáját, hiába viaskodunk a szükség
boa conductorával! S Torquato Tasziló bár mekkora
bátorsággal kiáltott föl hogy: Galiläi mégis mozog! —
én nem hiszek többé — fides penes non studet libenter.

Csak 110, irva 110 előfizető!

Lähherlikk!

Pauli, ájne lére fajfe und kapucziner mit fil haut!

Felelős szerkesztő:
BŐJTHY KOPLALFONZ.
Kiadó-tulajdonos:
HUSHEGYI KEDUÁRD.
Nyomatik:
Csuka Bendöguznál.

BŐJT.

— EGYETEMES BŐJTI KÖZLÖNY. —

Szerkesztői iroda: *Haltér 1. sz.*

Kiadóhivatal:
a vizafogónál.

Nyomda: Potyondy-utca 13. sz.

Budapest, 1878.

Saphranius napján.

Első bőjtfolym.

Bőjti naptár.

Első vasárnap: *Invocavit*. A delegáció összehívattik Bécsbe.

Második vasárnap: *Reminiscere*. A reminiserek utazgatnak Bécs és Budapest közt.

Harmadik vasárnap: *Oculi*. Ki lát többet, Gorcsakoff ökulája-e vagy Bismark monoklija, avagy Andrássy binoklija?

Negyedik vasárnap: *Laetare*. Translaetáriában és Cslaetáriában egyaránt hiányzik a laetare.

Ötödik vasárnap: *Judica*. A bécsi júdikáknál 60 millió keresztetik.

Hatodik vasárnap: *Palmorum*. A béke pálmáját Berlinben ültetik. Csak el ne fagyjon a hideg ég alatt.

Hetedik vasárnap: *Pascha*. Ozmán és Midhat napja . . . talán.

Budapest, márcz. 5.

Itt a bőjt.

Hushagyó kedd, mert az orosz nem marcangolja többé a törököt.

Hamvazó szerda, mert csütörtökön már nem volna mit hamvasztania a muszkának.

Európa most tanácskozik a korhelylevesről, melynek neve konferencia. (Korhelyleves a non lucendo, mert korát még nem tudni, helyét sem, és azt sem, hogy a levest, mely persze fekete s még hátra van, ki fogja megenni.)

Már III. Napoleon mondá: a lát-határon fekete pontyokat látunk.

Mit lehet ezek ellen tenni?

Együk meg.

Hisz arra való a bőjt, hogy pusztítsuk a pontyozatokat.

Külföld.

Vannak emberek, kik a szalkát mindjárt meglátják a más . . . halában. Ilyen embert politikusnak nevezünk.

Ignatief például szalkának találja a Derby csigányhalat.

Derby ellenben Ignatiefet pisztránggillrozni szeretné; e halnak azonban szalkája nem lévén, világos, hogy Derby nem politikus.

Mi lesz ennek következménye?
Sáll.

T. I. Derby fel fog sülleni politikájával.

Különb termézetes.

Az angolok addig hadakoztak asantik, abissiniak, kafferek és egyéb afrikai vadak ellen, hogy utóbb magok is azzá váltak.

Afrikában van ugyanis egy néger faj, melynek neve: nyám-nyám.

Innen a nyám-nyám politika.

Herodot szerint e négereknek farkuk van.

Ez csak arra való lehet, hogy legyen mit behúznok.

Belföld.

A kiegyezés folyton foly. Főelve: a »se hal se hus.« Valóságos bőjti elv. Veszítve akarunk nyerni és nyerve fogunk veszíteni.

Széli Kálmán hol Bécs, hol Budapest felől fúj. Pfüj!

Az özvegypetróleumos korsója bezeg nemsokára kifogy már nálunk.

A kávéét illetőleg pedig azon pompéjibeli fölirat lebeg előttünk, mely így szól: »Cave Canem!«

Azaz: a kávé kutyának való.

Hát a cukor? A görögöknek leg-alább van Syropus nevű szentjük (febr. 10-kén), de a mi Zakariásunk, ha már tenne is valamit értünk, bizonyosan nem Czukoriásra, hanem Czikóriásra fog változni.

Mit lesz hát mit tennünk? Legyünk görögökké és imádkozzunk sz. Syropushoz, akkor tán minket is megszabadít, . . . a muszka cászár.

Hering.

Mért nyelte el a czethal Jónást és nem Jónás a czethal? Mert nem bőjtben történt az esete.

Mikor kerül Pontyius Pilátus a crédóba? Bőjtben, mert a ki hisz, az akkor pontyius pilátiust eszik.

Melyik orosz hálnak nincs nősténye? A csukának, mert Muszkiában az mindig kan.

Melyik latin klasszikus énekelte meg a bőjtöt? Ovidius, a »fastorum« könyvében.

Minő toilletben kell a bőjtölő hölgyeknek ebédez ülniök? Pontyolában.

Hogyan preskribál az orvos halat betegének? Ugy hogy ad neki két visum repertumot, ez többes számban: visa reperta, azaz: talált víza.

Melyik két francia várost kellene mieióbb kicserélni? Bayonnet és Mayonnet, mert akkor majonézzel hadakoznának és bajonettel ennék a halat.

Melyik hal a leggazdagabb? A tőkehal.

Ha minden hal vízhatatlan, mért nem minden víz halhatatlan?

HIREK.

Berlinből írják, hogy Bismark tegnap sardinát evett. Mit szól majd Umberto király erre a kihívó viseletre?

Budapesten a tojást most hat krajczárjával árulják. Igen természetes, mert a tojás mindig költéssel jár.

Szegedet megint árvíz fenyegeti. A halászlé áttörte a gátakat.

Mac Mahon hir szerint reakcióra akar ismét vetemedni, mert bőjtben a rák meg van engedve.

Sándor cászár, mint Sz. Pétervárról hírlík, torpedó nevű halakból készített kocsonyát szokott most reggelizni.

A Márvány-tengerben jelenleg sok angolna mutatkozik a Miklós nagyherczeg szeretné kihalászni, de »nem lehet ám gyere ki.«

Az orosz békeföltételek között azt is emlegetik, hogy Sztambulban diván helyett ezental kerevet (a francia szövegben: crevette) használtassék, mely a most kezdődő török nagybőjthöz illik.

A török nagybőjt — az orosz békeföltételek szerint ezental ramazán helyett »ramazúri« nevet fog viselni.

TÁVIRATOK.

Róma. A Pontyifex maximus kezdi a Vatikán halastavát kitisztítani.

Bihar. Az idevaló ismeretes pontyokat Tisza Kálmán lakásának ablakain bedobták.

Csik-Szereda. Halász Imre itteni fölléptéről mitem tudnak.

Halas. Csukási József nevével cizmezt ünéhez köror van alakulóban.

San-Stefano. A harcstéri híreket Szt. Pétervárral hosszu angolna-rendszer közli.

Nápoly. Általános kínos feltűnés okoz itt Crispi ur csigabigamiája.

A béke börzéje.



Bsmrck (a muszkához.) Ivanov Ivanovelesz, kérünk egy kis békét!
 Iv. Iv. Adok, de csak annak a böcsületes töröknek.

Egy kivakoltnak aforizmái.

— Apró futamok a conclaviaturán. —

Megválasztottuk Pecci Joakhimot s oly trónusra ültettük, amely már nem létezik.

*

Mily gúnyja a sorsnak! Az üdvezült pápa gyűlölte a kőműveseket s minden pápaválasztásnál mégis mindig a kőművesek végzik a legfontosabb munkát.

*

Az ellátás fölséges volt; annál is inkább, mert sem zaj, sem kötelesség nem zavarta az emésztést. Ez okból is választottunk egy öreg atyust, hogy ne megint annyi ideig várjunk a legközelebbi befalaztatásra.

*

Biliót is ez okból mellőztem. Majd lett volna aztán: Biliót nyertek a milliók, s milliókat nyert Bilio. Ez iszonyu szójáték lett volna.

*

Mi hasznát vettem szüzességi fogadalmamnak?! Be lévén falazva, csak nem szeghettem meg?

*

Mikor fogytán volt a kenyérem (fehérrel éltünk) s czellám ajtaját kinyitva hangosan kértem, hogy hozzanak: a szomszédos czellában nagy ujongás keletkezett. Ottan t. i. *P a n e b i a n c o* ült, aki persze már most azt képzelte, hogy ő lett a pápa.

*

C a n o s s a bibornokra már csak azért sem szavaztam, mert az élelapok rettenetesen visszaéltek volna e névvel.

*

Kiváncsi voltam, vajjon forog-e a föld az alatt is, hogy a kardinálisok szavaztak. Köztünk maradt szó legyen: voltak papák, a kiknek fejét akkor kellett volna kalapáccsal megütni, mikor még életben voltak.

*

Az ujnak ezt a nevet adtuk: *Lumen in coelo*. Hiszen a pápának nem szabad *Lumen mundának* lenni.

*

Fájdalom, vannak olyan emberek is, akik azt hiszik: hogy többet érne, ha a kardinálisok mindig be volnának falazva s csak egy új pápa választásakor bocsátanak ki őket néhány napra.

HIT és NYEREMÉNY.



Frau Everl. Valjon jó pápa lesz-e XIII. Leo, herr von Horák?

Herr von Horák. Majd megvállik. Az attól függ, kijönnék-e majd a numerusai.

Ignatief viczei.

Márcz. 1. Az angol követség dragomanjának viczéből azt mondta, hogy kedve volna agyonlövetnie.

Márcz. 2. Azt mondá: az ebet ő nem köti a karóhoz, hanem ráhuzatja s erre egy török kereskedőt föl is nyársaltatott. Ennek folytán Ignatief kinevezette magát feldnyársálnak.

Márcz. 3. Tréfából három törököt agyonlőtt.

Márcz. 4. Szafet basának kijelenté, hogy ha a porta sokat lábatlankodik s a békét rögtön nem írja alá, a basa lábait levágatja.

Márcz. 5. Kedélyes hangulatban lévén, csak egy törököt töretett kerékbe. Mikor interpellálták azt felelte: »a vicze-czár vicze!»

Tönődések.

(Seiffensteiner Solomentul.)



Ha a mazgosítás lehetőségének előkészítése iránt szükséges kezdeményre küld a gróf Ondrásinak 60 millió florin — menyibe kerülne nála ed tisztelgeses háboró?

Forcsa kombináczió az a Bosznia: az okorja elojándékozni, akinek nem a tolojdona; az vonakodja magát elfogadni, akit megkinálják vele; az nem tart hotja meg, akihez tartozza; aki pedig minyár elfogadna, anak meg nem kíválják. Gatt, was ü puletik!

A római pápára mérgelek magukat az emberek, mert nem okorja tágitani a dogmátul; a debreczeni pápára meg azér mérgelek magukat az emberek, mer tágitotta a dogmátul.

Apró hírek.

× **A keresztények oltalma** a mult hóban a civilizáció és kultura által annyira elterjedt már Törökországban, hogy több lengyelt, kik azelőtt a lengyel legióhoz tartoztak, sikeresen felkötötték. Hogyan terjed tovább azóta a keresztények oltalmazása: eddigelé nincs tudva.

☛ **Sajtóhibát** kerestünk a lapokban, de nem találunk. Helyreigazítjuk tehát: hogy Tiszánál delegacionális étekezlet volt.

*) **A herceze-hurczaterről**, s nem a harczterről olvasunk már ezentul hieket s nem is

♥ **Herczegovina**, hanem Hurcza-herczegovina lesz már a neve ezentul.

♂ **Bulgária** kikötöt nyert in *portibus* infidelium.

* **Uj nemes.** Mint a »Budapesti Közlöny« értesül, hasábjaiiban nem sokára Wahrmann Mór mint nemes fog megjelenni. A nemességet a haza oszlopait jótékony nevetés által megrengető börzei élczessége miatt nyeri. Magyar nemesi praedikatumul jellemzőleg a »Börzeviczy« előnevet fogja használni.

Börzeviczy W. M. élezei.



A conclave alatt volt csak igazán börtön a Vatikán: Zelengefüngnis! (Ausgezeichnet!)

Mit kiáltanduk akkor, ha megszűnnek a trafik? — Finis Monopoloniae! (Sehr gut!)

Milyen nével érdemel meg az a német delegatus, aki Andrássynak nem szavazza meg a 60 milliót? — Orosztrák lesz a neve. (Merkwürdig!)

XIII. Leónak másoda mellékneve van még? — Neuer freier Gefangener! (Pszszsz!)

BORSSZEMEK.

Gyakorlat.

Hidd el: az elmélet sok esetben elég a tudásra,
Hisz a gyakorlat ugyis hü követője marad;
Látod: Irén csak alig kezdette tanulni a mértant
S mily gyönyörűn emeli már is a pótköbelet. *)

Buzdítás.

Rajta leányka, tanulj a siker koszorúja kecsgetet,
Ily művészi erő ritka tökélyre vihet.
Két hete sincs hogy színi növendéknek besoroztak;
S mily pompásan adod már is a »Csókot«, Idám!

BRUTUS.

*) T. i. cosinus.

Mokány Berczi

a dombszögi kaszinóban.

— Bőjti busongások. —



Fére bukor, mer átugorlak!

De nem jó kedvembe ugnálak átul, vetne föl a Mózsés égő tiz parancsolatya! Ha mesztéláb ugnék köröszttí rajtad, asse tiszteletbül történne, ha' nyomoruságbul. Mer ma hónap nem lesz mán lábtyü se! Mőte Rómába kitanáták a szakadó csizmát, (taliánul sizmának csufolják) itthon is szakadozunk széjjel a sok párttul. A mi csizmánk legalább avval dücsekedhet, hogy

tánczba likadt ki a tópa, csattogásba türemlett meg a szára.

Mer ha jaz régi testamentombéli jordányok isteni filelembül járták el a mezopotámijai két nyüstöst: mink mé ne tánczólnánk a sanyaruságtul?

Tánczótunk biz ott.

Megest oda vótam egy csöppet Köpibe. Jaj, de hun vót az a régi duhaj, uri, nömös mulatás! Mikó tavall lipkődtem be ja szálába, hát vagy husz vérbéltü szüz prüsz-szentette el magát az örömtül, hogy mellátott. Csak ugy döglöttek utánnam az jérczéim! A sarkantyum ékes szőlása kifogott a java tojaszton, a Hernyó Lajcsi hegedűjin is. Oszt mikó ja szömöm pillantásának mő nézésit eresztetem valamely női hógynek a szömibe, hát a szeméremtül maj lepörköldött az a harmat patyolat büre neki. Most csak ásitag néztek rám. Csak az az egy Kocséri Treszka, az a saftos özvegy, a legjukkerabb gavallér asszony, aki jután vonyitt az kebelem — csak ez az egy vett eszre, ennek az egynek vót még egy csöpp színbor kedve. Mőg is fogott, jártassam meg a négyesbe. Mondok neki:

— Hej nassád, mikó kikopik az ember az ötös czúgbul, hát csak így leptikán möngyön a tánczolás.

— Az ám, mondá ü.

— Hát eztet a czéczót kiknek köszönhessük? mondám én.

— Nekünk, mondá ü.

— Rendezik, vagy adják? kérdettem én.

— Az urak rendezik, mink adjuk, felelé ü.

Értettem a szöbul, de csak nem ágaskodott benem semmi jobb impulzus. Gyatra kedv, slajfer állapot! Pedig mán a kredenc előtt átunk, akit a vastag nímet pékné nyitott, a Prézlimájerné, mer bálókba czukrász-

nénak adja ki magát. Kék staniczliba mogyorót is árút. A Treszka nassám meg, ha

Apró mogyorót recsegtet,

Hej engem azzal kecsgetet.

De nem fogott rajtam semmi biztatás, peig azelőtt a tökmaggal is többre mentem. A vastag pékné is incselkedett véllem, szeretném le rátákba. A szép jebuzea, a kilörgosné is ott vót, de nem tágitott a pápaszemes ura mellől, sohajtanám pofon, mer nagyon bus lölki kedélhangulatba vótam. Lupi bácsival semmire se mehitem, se Bugaczi Laczival, mer mindakettő a sárga földig itta le magát. A kissebbik szobába is parázs blattos mulatáság heött vadkan-zsinatot tartottak az új pápáru, vakoltatnám be jüket a vályogvetőjimmal. Tótót emlegették, aki létrán szállt a sirjába, meg a delegatusokat, nyugasztaná meg őket az isten, ha még íletben vannak, mömmög a törököt bucsuztatták, a leverőjét is szidván, de csak óvatossan. Mer hát ki tudhassa? mondá Szébalogh Andris bácsi.

Iszkoljunk inned, kő üsse a muszkát, bosznyák meg Beszarabiát Banjalukástul!

Haza, haza, mer ott mindétig akad ekkis csöndes. Szójjék is hát!

A B É G.

— Makáma. —

KAPITANOVICS — és Lajtnantovics — mindkettő bég — velők számos cselédség — elindula — hosszú bécsi utra. — Erve Zagrebba — (aki Zágrábnak ejti ki, eb a! — nem hallottak mást — csak nagy kiáltozást: — Annezio — zsvio! — Meg Evoe — Szerajevoe! — Ölelték — üdvözölték. — A két bég — azt se tudta hova legyen — nagy örömben mit tegyen — Bratye — fratye — testvér — szláv vér! — csak ez járta — minden határba — az lliczán — s a sok szük uliczán. — Szlávia — egy hü fia — perczre se tágita — mellőlök — s mindig velők — maradt — oldalukon haladt — s ölelgette — testvérenek czimezgette. — Utóvégre — fogadójukhoz érve — elváltak. — Hát csak — egyszerre — veszi eszre — az egyik bég — hogy óráját elvitték. — Pane Kristye! — bizonyosan az a testvér lecsipte. — Utána — nyomába! — Veti magát a bég lóra. — »Hol az óra?« — »Az a czvibli? — Itt ni!« — felel a tolvaj. — »Haj, haj! — Add vissza, vissza — haszontalan pimassza!« — mond a bég, különben — legitt szörnyen — koponyád haragom levesét megissza!« — »Már ettől fogad nem vársik« — válaszol a másik, — »testvérek vagyunk s ami a tiéd — a testvériség — elve szerint — annyi mint — ha enyém volna — de ami az enyém — nem a tiéd, testvérem! — Eredj pokolba!« — S kereket olda. — A bég elgondolkozék: — hát ez az a szláv testvériség? — mormogja magába — szakállába. — »Ugy látom — barátom« — fordul Lajtnantovicshez — »a sors ránk semmi jót hoz — minden szláv oly ganef — mint Ignatief.«

MŰVÉSZET.

— A Kisfaludy-társaság tagjainak rajz-munkái a gyűlések alatt. —
(Összegyűjté és természet után híven közli: Borsszem Jankó.)



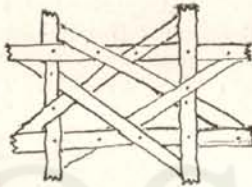
Lepke. Rajzolta Szilárd Áron. Egy a sírok nyirkos üregéből, a sötétség dohából a világosságra törő lepke. Szándéktalan jelképezése a *corpore* poe^tarum-nak, melyben rég elfeledt költők fejtik ki gémberedett szárnyukat.



György Vilmosunk műve. A kópé! Ábrándos kék szeme elvilágosodva jár a mórok hősteteinek magasztos rajzán s közben apró superintendenseket pingál a papirosára.



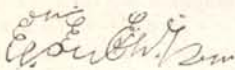
V. P. DVX, azaz: *vir probus Dux*, már hogy Adolf. Rajzocsókája, mely szintén egy kísérlet a kereszténységnek a zsidósággal való teljes kibékítésére: zsidó kapuczinust, rabinus-remetét ábrázol.



Saráglya. Egyberótta Arany László. Ha jó poéta nem volna, milyen derék faragó molnár lehetne belőle!



Művész műve. Rajzolta Keleti Gusztáv. Puhán ömlő vonalak, ölelkező arabeszkák. Kifelé sugárzása egy benső boldogságnak. Gyűjteményünk egyik kiváló száma.



Óvatosan kapaszkodó görbeségek. Fölfelé sima, kerek; lefelé tüskés vonalak. A Beöthy Zsolt vonásai.

(Folytatás lesz.)



Ha fölfordítom három csücsök, ha visszafordítom három bütyök. Egyet mutat így is amugy is, mégsem egy. Vadnai Károly fecit.

CSODABOGÁR.

— A debreczeni „Déliabó” márcz. 8. számának szerk. rovatából. —

—r. Helyben. Kár lesz a szót vesztegetni. Hát nem tudja ön, hogy az eb annak szokta csóválni a farkát, kitől kilátása van egy kis hulladékra?

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.



P. J. (N.-Krl.) A levelet csak 15 krajczárral válthattuk volna ki; s mert nem tudtuk mit rejt magában, a minden posták utján veszendőségnek indítottuk. — F. M. Kerestük az élczet, de hiába; vizsga szemünk csak nem akadt rája. — Fancsal. Lehet belőle valami. — Nemo. A diák része jó, de a magyarja nem talál. Ki a menkönek lett volna kedve egy vén papot elorozni. Még ha fiatal lányról volna szó! — M. M. (Klsvr.) A »dráma gatyában,« melyet E. Kovács ur talált föl, jelentőségében még csak nyer ama sajtóhiba által, mely a »dráma« szóból kihagyva az »r« betűt, a »dama gatyában« kedves képét nyújtja. Különbben ez sem új; mert ki nem látott még gatyás galambot? — S. M. . . k (Bdpt.) Kár hogy a küldemény legvégét egy agyon-nyuzott régi tréfa teszi közölhetetlenné. De belőle egyet-mást megmentünk. A buzgalmat nem csak méltányoljuk, de dicsérik is. — D. . . ó. Az ily genret nem műveli a B. J. — C. L. (Ard.) A tárgyat jól megválasztotta ön, de az ítések nagyon is gyengék. Oda vagy nehéz nagy bunkó kell, vagy concentrált attikai sósav, amittől mindjárt oda van. — »Bléda-Buda.« Nem elmés. — »Contrast.« Az ég maga nem szokott hegeddlni. Csak az égben az angyalok, vagy Szt. Dávid; legalább ezt állítják róluk. — »Ponderoso.« (N.Krs.) A forma nagyon kopott már. — Marino. Papnő a helyes. A Vesta-szüzek p. papnők voltak. Az, ami a fogadók egyik része előtt lebegett, az a helytelenség, mellyel lapjaink, sőt jó írónk is szélteben színésznőt, énekesnőt, írónőt stbit irnak; holott a magyar nyelv szelleméhez híven: Prielle Kornélia jeles színész, Patti kitűnő énekes, Sand fényes írő. Mária Terézia is magyar király volt, nemcsak politikai értelemben. Más a »né« rag. Színészné, grófné, lakatosné: ez a színész, gróf, lakatos feleségét jelenti. Az ellen is sokan vétenek, hogy: Olaszhont, Angolhont mondanak, mikor hát nekünk csak egy Magyarhónunk van. Mily rettenetes még csak gondolatnak is e név: Oroszhon! Mint sok magyar fogalmat a körülöttünk hullámzó német nyelvhez képest idomítottunk át, úgy már a szókat is német szellemben gyártjuk és használjuk. Nagyon eldúvadósodott a magyar nyelvnek hajdan diszes kertje! Nem is mi magyarítottuk az idegent, hanem rajtunk uralkodik a germanismus és gallicismus; vagy, mint az új magyar írók mondanák, minket ural a német, ami, fájdalom! nem igaz. Mert uralni = úrul elismerni. A parasztlányból lett szobalány már úgy beszél falusi rokonainak, hogy milyen »jól nézett ki ő« a bálban s milyen jól »mulatta magát.« Mulat, mulatkozik: ezt már alig ismerik. »Körül nézi magát«, unja magát, ez vagy amaz »lette«, vagy ékebben: »lőn elhatározva, stb«: csak úgy tarkállik már a magyar országgyűlés beszédeiben s a lapok czikkeiben. A magyar nyelvérzék a legtöbbekben eltompult. Munkatárs, kartárs: jelent-é valójában egyebet mint a munkának, a karnak társát? Lám a régi jó magyar nyelv házas társat, kenyeres pajtást ismer s nem háztársat, sem kenyérpajtást. De hát erről, mint mondani szokás, »könnyeket lehetne írni.« Értjük be vele, hogy van egy derék magyar vállalatunk, a »Nyelvőr«, mely tüzzel-vassal, a lelkesedés tüzevel s a tudomány vasával pusztítja, irtja a magyar nyelv fattyuhajtásait. Ez a lap megérdemelné, hogy egy magyar házból se hiányozzék. — P. . . házi. Gyöngécske dolgok. — V. B. Legnagyobb része beválik. A görögre nézve kérjük ezentul világosabban írni a betűket, mert szedőink keservesen boldogulnak Sophokles jegyeivel. — S. H. (Kmrm.) Az, hogy az új-szönyi meghívó alól kimaradt a meghívó, mindössze gondatlanság, de még nem elég arra, hogy nevéssünk is rajta. — M. I. (Csk. Sard.) Az első csak gromba; a másik jó, de sokféle vonásban kereng — fordul az adoma-gyűjteményekben. Egyébhel próbáljon szerenését.

Felőlős szerkesztő: CSICSERI BORS.